

The Development of Training Curriculum for English Major Students to Enhance Organizational Skills in English Extracurricular Activities at Rajabhat Maha Sarakham

Pichaya Rawipan¹ Tipaporn Sujaree² Nattachai Jantachum³ and Pawaris Samano⁴

¹Doctor of Education Program (Educational Administration), Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

^{2,3}Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

¹E-mail: pitchaya.r@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-6107-2890>

²E-mail: Tipaporn.s012501@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0411-5174>

³E-mail: nattachai@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4413-1806>

⁴E-mail: pawaris.sa@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-4893-5897>

Received 07/04/2024

Revised 18/05/2024

Accepted 14/07/2024

Abstract

Background and Aims: In organizing activities to supplement the English curriculum teachers must have an understanding of teaching language and culture simultaneously. To promote the culture of native speakers and lead to good understanding, teachers therefore need to create understanding and prepare youth for the modern world society. To be consistent with the basic education core curriculum, the researcher therefore sees a solution to the problem with extra-curricular activities that are very important and necessary today. The objectives of this research are to (1) study basic information and needs for developing a training curriculum, (2) develop a training curriculum, (3) implement the training curriculum, and (4) evaluate the training curriculum.

Methodology: The research is divided into 4 phases: Phase 1 studies basic information and training needs; Phase 2 develops the curriculum; Phase 3 implements the curriculum; and Phase 4 evaluates the curriculum. The sample group in Phase 1 included 108 student teachers and a focus group of 11 experts and teaching staff, selected purposively. The target group in Phase 2 consisted of 7 expert informants who are used in the seminar based on connoisseurship. Phase 3 was a target group of 30 people, and Phase 4 included 37 training participants and experts. The tools used for data collection were questionnaires, curriculum coherence and appropriateness assessment forms, activity evaluation forms, and tests. The statistics used for data research were mean, standard deviation, and percentage.

Results: The research results found that (1) The current situation of the problem regarding the ability of student teachers to organize extra-curricular activities had an issue rate of 83%, with a training need of 91%. Expert and instructor group discussions agreed that student teachers should be developed in organizing English language extracurricular activities, including academic, linguistic, and cultural aspects, as well as measurement and evaluation. (2) The development of the training curriculum found that it comprises seven elements: (2.1) The background and significance of the problem, (2.2) The principles of the curriculum, (2.3) The objectives of the curriculum, (2.4) The content of the curriculum, (2.5) Training activities, (2.6) Media and equipment, and (2.7) Measurement and evaluation. The overall curriculum appropriateness and coherence assessment results were at a high level, which is higher than the specified criteria of 3.5 or above, indicating that the training curriculum is of high quality and can be further developed. (3) Implementing the training curriculum showed that the scores for organizing activities during and testing after the training were above the 80% standard by 100%, and satisfaction with the training curriculum was high. (4) The evaluation of the training curriculum, informed by feedback from 37 participants including both course users and experts, was at the highest level, demonstrating that the overall efficiency of the curriculum is at the highest level.

Conclusion: The study indicated a clear need for enhancing student teachers' ability to plan extracurricular activities, with an 83% issue rate and a 91% training need. The participants' skills were effectively improved by the designed training program, which was deemed to be very appropriate and cohesive, as evidenced by their high levels of satisfaction and scores that exceeded the 80% threshold.

Keyword: Development of Training Curriculum; Extracurricular Activities

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับ นักศึกษาครู วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พิชัญญา ะวิพันธ์¹ ทิพาพร สุจารี² ณัฐชัย จันทชุม³ปวีศ สารมะโน⁴

¹นักศึกษา สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,

^{2,3,4}อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องมีความเข้าใจในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไปพร้อมๆกัน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษานำสู่ความเข้าใจอันดีตั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจและเตรียมความพร้อมเยาวชนสู่สังคมโลกสมัยใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นแนวทางแก้ปัญหาด้วยกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีความสำคัญและจำเป็นมากในปัจจุบัน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม 2. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม 3. นำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ และ 4. ประเมินหลักสูตรฝึกอบรม

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการฝึกอบรม ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร ระยะที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้และ ระยะที่ 4 การประเมินหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในระยะที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาครูจำนวน 108 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม คือผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้สอนจำนวน 11 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในระยะที่ 2 เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ระยะที่ 3 เป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน และระยะที่ 4 คือผู้เข้ารับการฝึกอบรม และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตร แบบประเมินกิจกรรมและแบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย: (1) สภาพปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาครูมีปัญหาร้อยละ 83 และมีความต้องการฝึกอบรมร้อยละ 91 และจากการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ นักศึกษาครูควรได้รับการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษทั้งด้านวิชาการและด้านภาษาและวัฒนธรรม รวมทั้งการวัดและการประเมินผล (2) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีองค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบคือ (2.1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (2.2) หลักการของหลักสูตร (2.3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (2.4) เนื้อหาของหลักสูตร (2.5) กิจกรรมการฝึกอบรม (2.6) สื่อและอุปกรณ์ (2.7) การวัดและการประเมินผล ส่วนผลของการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร

โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีความสอดคล้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 3.5 ขึ้นไป จึงถือว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีคุณภาพ สามารถนำไปพัฒนาต่อได้ (3) การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ พบว่า คณะกรรมการจัดกิจกรรมระหว่างและการทดสอบหลังการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม สูงกว่าเกณฑ์ 80 ร้อยละ 100 และความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม อยู่ในระดับระดับมาก (4) การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ใช้หลักสูตร จำนวน 37 คน อยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าโดยรวมประสิทธิภาพของหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผล: การศึกษาชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ชัดเจนในการเพิ่มความสามารถของครูนักเรียนในการวางแผนกิจกรรมนอกหลักสูตร โดยมีอัตราปัญหา 83% และความต้องการการฝึกอบรม 91% ทักษะของผู้เข้าร่วมได้รับการปรับปรุงอย่างมีประสิทธิภาพด้วยโปรแกรมการฝึกอบรมที่ออกแบบมา ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องกันมาก โดยเห็นได้จากระดับความพึงพอใจและคะแนนที่เกินเกณฑ์ 80%

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรม; กิจกรรมเสริมหลักสูตร

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามกระบวนการเรียนรู้ และมีสมรรถนะหลัก 5 ประการ คือความสามารถในการสื่อสารการคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ ดังนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดทักษะทางภาษาโดยจะเน้นแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยมุ่งเน้นให้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านได้แก่ ทักษะการฟัง (Listening) ทักษะการพูด (Speaking) ทักษะการอ่าน (Reading) และทักษะการเขียน (Writing) ให้อยู่ในระดับที่สามารถสื่อสารได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดสาระหลักที่จำเป็นสำหรับนักเรียนทุกคนซึ่งประกอบด้วยภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน โลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 228-243)

ทฤษฎีและแนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์ จิตวิทยา และสังคมศาสตร์ทำให้การเรียนการสอนภาษามีการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในปัจจุบันทฤษฎีและแนวคิดทางด้านสังคมศาสตร์กำลังมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนภาษาเพราะนักภาษาศาสตร์มีความเชื่อว่าการเรียนเกี่ยวกับตัวภาษาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้สื่อความหมายในชีวิตจริงได้แต่จะต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญนอกเหนือไปจากภาษามาช่วย สิ่งนั้นคือองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม (sociocultural aspects) นักการศึกษาได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ดังนี้ วัฒนธรรม (culture) หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต (way of life) หรือรูปแบบแห่งพฤติกรรม (behavior)

patterns)ซึ่งมีการส่งต่อและสืบทอดติดต่อกันมา (เสาวนีย์ จิตต์หมวด, 2554: 2) โดยรวมเอาความรู้ ความเชื่อ จริยธรรม กฎหมายสมรรถภาพ และนิสัยที่บุคคลได้ไว้วางใจที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม (Banks & McGee, 1989: 44) และพฤติกรรมนั้นถูกกำหนดจากประเพณี (นรเศรษฐ์ พิสิฐพันธุ์, 2557: 12) ด้วยเหตุนี้การใช้ภาษาในการสื่อความหมายกับผู้อื่นจึงจำเป็นต้องรู้กฎทางสังคม (social rules) ต้องมีความรู้ความสามารถด้านสังคมและวัฒนธรรม (sociocultural competence) และต้องรู้ว่าเจ้าของภาษานั้น ๆ จะพูดอย่างไรในบริบทของสังคมที่แตกต่างกันโดยเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมด้วย (Brettel & Sargent, 2009: 59) นอกจากนี้ในการสื่อความหมาย ที่จะต้องใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ทางวัฒนธรรม และสังคมแล้วยังต้องรู้ลักษณะของข้อความ (discourse) ที่ความคิดแต่ละความคิดจะต้องนำมาเชื่อมโยงกันเพราะการสอนที่สอนแต่เพียงคำและประโยคไม่เพียงพอที่จะใช้ในการสื่อสารได้เพราะไม่อาจช่วยให้เข้าใจข้อความยาว ๆ ที่เป็นหน่วยความคิดได้ ดังนั้นการนำความรู้ทางภาษามาใช้จะต้องประสานความรู้ในตัวภาษาและความเข้าใจในวัฒนธรรมนั้น ๆ ให้ผสมผสานกันได้อย่างกลมกลืน ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษายังเกิดประโยชน์ ให้กับนักศึกษาซึ่งพอที่จะสรุปประโยชน์ที่ได้ ดังนี้ (Soler & Jorda, 2007: 184-189) 1. มีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมของชาติอื่น 2. เพิ่มพูนความสำนึกในเรื่องของวัฒนธรรมเจ้าของภาษา 3. กระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ 4. ปลุกฝังความเข้าใจในการตีความ การอ้างอิงทางวัฒนธรรม ค่านิยม และทัศนคติของเจ้าของภาษา 5. สามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ในสถานการณ์จริง 6. เป็นการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายในวัฒนธรรมเจ้าของภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนั้น ผู้สอนควรสอนภาษาไปพร้อม ๆ กับวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ เพราะนอกจากสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้แล้ว ยังสามารถทำให้ผู้เรียนเป็นคนมองโลกในแง่ดี ยอมรับในวัฒนธรรมของชาติอื่นที่แตกต่างจากชาติของตนเอง และเกิดผลที่ดีต่อความเข้าใจภาษาได้ดีกว่าผู้เรียนที่เรียนรู้ที่ตัวภาษาเพียงอย่างเดียว

การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของบุคคลที่ต้องไปใช้ชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ตามที่ นิภา นิธยาน (2529, อ้างใน ปัทมาภรณ์ ธรรมทัต, 2542) ได้ศึกษากล่าวว่า การปรับตัวเป็นสิ่งที่คนทุกคนต้องพบเจอ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นต่อสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัวของมนุษย์ เป็นผลให้มนุษย์ต้องเรียนรู้ในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมนั้น ให้ได้ หากไม่มีการปรับตัวจะทำให้เกิดความตึงเครียดวิตกกังวลทางจิตใจและอารมณ์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราเรียกอาการนี้ว่า Culture shock คือ อาการที่ไม่คุ้นชินกับวัฒนธรรมของประเทศที่เราย้ายไปอยู่ ทุก ๆ อย่างดูแปลกใหม่สำหรับเรา ไม่ว่าจะเป็น การแสดงท่าทางหรือสีหน้า การทักทาย การกินอาหาร หรือแม้กระทั่งทัศนคติเป็นต้น เมื่อเราไม่คุ้นเคยกับสิ่งเหล่านี้ ทำให้เรารู้สึกเหมือนเป็นคนนอก ไม่ใช่ feel like home แล้วมันจะก่อให้เกิดเป็นความอึดอัดในที่สุด ดังนั้นเราควรทำความเข้าใจและปรับตัวกับอาการนี้ให้ได้ เพื่อให้การใช้ชีวิตในต่างประเทศของเราเป็นไปอย่างราบรื่น

เนื่องจากผู้สอนยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม ทำให้การถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆผู้เรียนเป็นไปอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมภายในสถานศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ครูต้องมีความเข้าใจถึงความสำคัญที่จะต้องสอนภาษาและวัฒนธรรมไปพร้อมๆกัน และควรจะทราบว่าจะนำสิ่งต่างๆ

ด้านภาษาและวัฒนธรรมมาสอนอย่างไร จุดประสงค์หนึ่งของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2551 คือเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ดังนั้นผู้สอนจึงควรจะผสมผสานความรู้ทางวัฒนธรรมในการสอนภาษาอังกฤษ

จากปัญหาดังกล่าวเพื่อสร้างความเข้าใจและการเตรียมพร้อมเยาวชนสู่สังคมโลกสมัยใหม่ และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกล่าวด้วยความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเห็นแนวทางแก้ปัญหาด้วยกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นับว่ามีความสำคัญและจำเป็นมากในปัจจุบัน เนื่องจากการวัดผล การเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างเดียวไม่เพียงพอ ดังนั้นกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นส่วนส่งเสริมการเรียน การสอนช่วยให้ความมุ่งหมายของการศึกษาบรรลุผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์ จึงได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาครู ผู้ที่จะเป็นครูสอน ภาษาอังกฤษในอนาคตไปใช้กับผู้เรียนขณะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามสถานศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียน ส่งเสริมทักษะด้านวิชาการทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และตระหนักรู้ความเข้าใจถึงความแตกต่างด้านภาษาและวัฒนธรรมเพื่อนำไปสู่ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมที่ต่างวัฒนธรรมในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
4. เพื่อประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

การทบทวนวรรณกรรม

ในการดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อการ

แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง ทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมชาวต่างชาติ

2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการพัฒนาผู้เข้าฝึกอบรมให้เกิดการสร้างเสริม พัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะการปฏิบัติงาน และเจตคติของผู้เข้าฝึกอบรม เกิดการเปลี่ยนแปลงเรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนและประสบการณ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่งผลต่อความก้าวหน้าของบุคคลและช่วยให้บุคคลมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน หมายถึงความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนให้ได้เหมาะสมกับผู้เรียน

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สอนในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร เช่น ประเทศไทย หรือประเทศเกาหลี จะเห็นได้ว่าการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มีหลากหลายรูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นประสบกับความเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการของศาสตร์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้สอนควรเลือกวิธีที่หลากหลายเพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้ได้มากที่สุดภาษาพื้นเมือง การศึกษาภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษอาจเรียกว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

5. แนวคิดทฤษฎีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ “กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเสริมประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ให้นักเรียนที่สนใจได้ร่วมทำกิจกรรมด้านต่างๆเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ตนสนใจในชั่วโมงกิจกรรมอิสระโดยสมัครใจ ในการทำกิจกรรมจะไม่มีภาระคิดหน่วยกิต และระดับผลการเรียน”

6. ความพึงพอใจ ความพึงพอใจ คือความรู้สึกหรือทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็น นามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างจับต้องได้ ที่บุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการของตนเองไม่มีผิดริ้ว ซึ่งอาจ เป็นผลบวก หากตรงกับความต้องการเรียกว่าพึงพอใจ หรือเป็นผลลบหากไม่ตรงกับความต้องการของบุคคล

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Maruca (2002) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสนใจการเรียนและเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อภาษาสเปน ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการไม่มีความแตกต่างกัน แต่ความสนใจเรียนและทัศนคติต่อภาษาสเปน ของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่ม ขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Ramirez-Verdugo & Belmonte (2007) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ดิจิทัลสตอรี่(Digital Stories) เพื่อพัฒนาความเข้าใจด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กชาวสเปนในช่วงอายุ 6 ปีที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มแรกเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคำแนะนำของครูจากหนังสือคู่มือครู โดยไม่ใช้อินเตอร์เน็ตใน 2 สัปดาห์แรก ส่วนกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนตามคำแนะนำของครูจากหนังสือคู่มือครู และใช้ดิจิทัลสตอรี่จากอินเตอร์เน็ต

ผลการศึกษาพบว่า เด็กกลุ่มทดลองมีการพัฒนาการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถเข้าใจคำสั่งและโต้ตอบจากเรื่องที่ฟังได้เป็นอย่างดี

กรอบแนวคิดการวิจัย

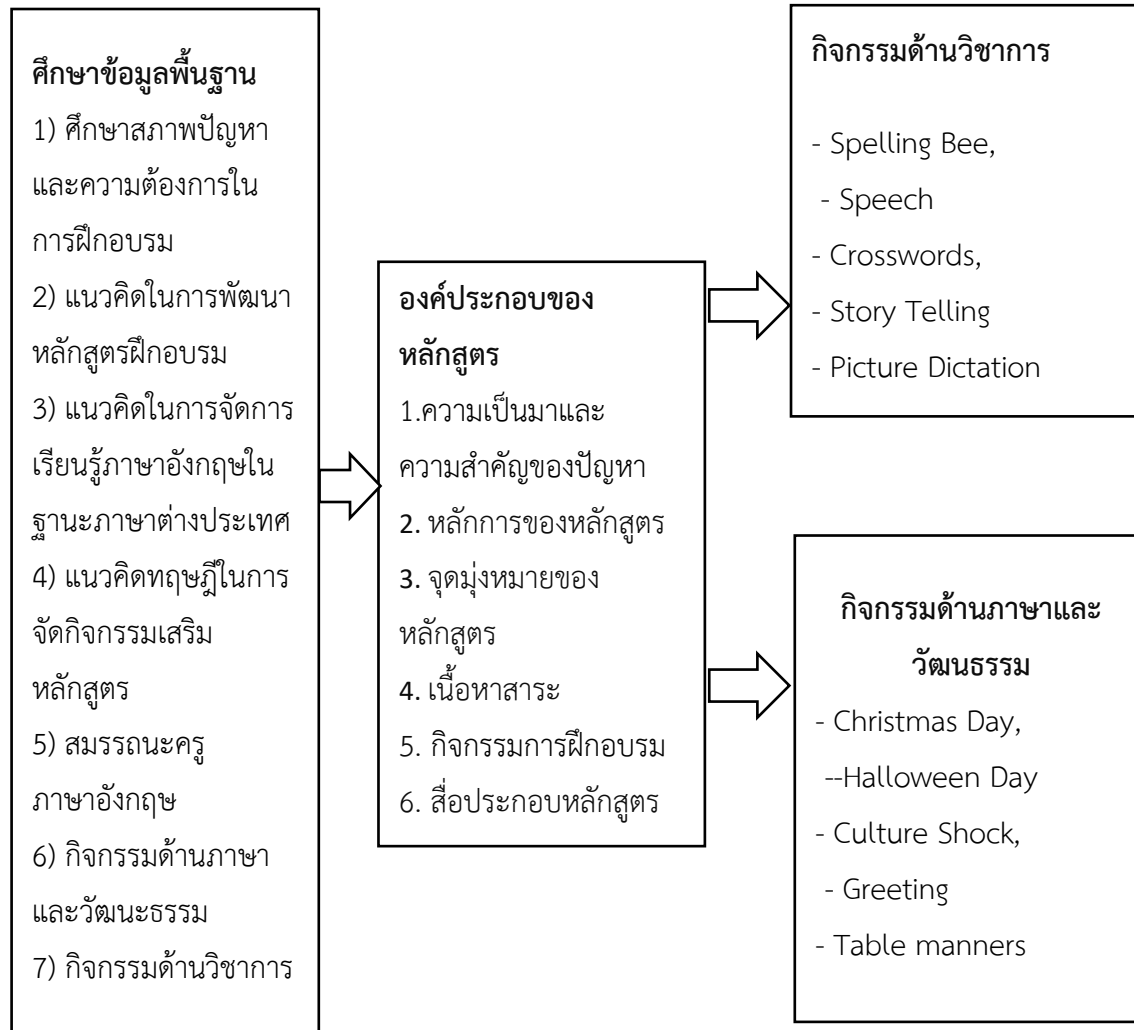
การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็น 4 ระยะ ตามแนวทฤษฎี CIPP สตฟเฟิลบีม (Stufflebeam's CIPP Model) 1971 คือให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่ (1) บริบท (Context Evaluation) (2) ปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) (3) กระบวนการ (Process Evaluation) (4) ผลผลิต (Product Evaluation) ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูเอกวิชาภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 3 เพื่อนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้

ระยะที่ 4 เพื่อยืนยันประสิทธิผลของพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูเอกวิชาภาษาอังกฤษ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์เอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 150 คน

1. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie And Morgan, 1970: 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 คน

2. กลุ่มเป้าหมายในการให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 11 คน

3. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ จำนวน 7 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล 1 คน และครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ 3 คน

4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ เป็นนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 30 คน

5. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าฝึกอบรมและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 37 คน การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เครื่องมือที่ใช้

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร 2.แบบสอบถาม 3. ประเด็นหัวข้อสนทนากลุ่ม
วิธีดำเนินการ

1. การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์เอกสารเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

2. สสำรวจสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และความต้องการฝึกอบรม

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เครื่องมือที่ใช้

1. เอกสารประกอบการประเมิน ได้แก่ ต้นร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอก แบบประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตร และแบบสรุปผลการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

วิธีดำเนินการ

1.ร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งมี 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1.) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2.) หลักการของหลักสูตร 3.) จุดมุ่งหมาย 4.) เนื้อหาสาระ 5.) การจัดกิจกรรมการฝึกอบรม 6.) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 7.) การวัดและการประเมินผล 2. การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เครื่องมือที่ใช้

1. เอกสารและคู่มือประกอบการฝึกอบรม 1 ฉบับ

2. แบบทดสอบ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

วิธีดำเนินการ

1. ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 30 คน การชี้แจงรายละเอียดขั้นตอน และวิธีปฏิบัติในการจัดกิจกรรมกับนักศึกษาครูกลุ่มตัวอย่าง

2. ทดสอบก่อนการฝึกอบรม

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยใช้เอกสารประกอบการฝึกอบรม

4. ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทดสอบหลังเรียน

5. สอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้วยแบบสอบถาม จำนวน 20 ข้อ

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักศึกษาครู ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลอง

ตามจุดประสงค์ของการวิจัยต่อไป

ระยะที่ 4 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เครื่องมือที่ใช้

1. เอกสารประกอบการฝึกอบรม

2. แบบทดสอบก่อนและหลังจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

4. แบบประเมินแผน/หลักสูตร

วิธีดำเนินการ

1. ดำเนินการการประเมินหลักสูตร ตามแนวคิดของ CIPP Model

2. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาและยก ร่างหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย การศึกษาเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนภาษา และวัฒนธรรม และการวัดและประเมินผล หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ในการพัฒนาหลักสูตร โดยการวิเคราะห์ เอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ความต้องการในการฝึกอบรมของนักศึกษา ครูวิชาเอกภาษาอังกฤษตลอดจนการสนทนากลุ่มระหว่างผู้เชี่ยวชาญอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมและเนื้อหาสาระสำหรับการฝึกอบรม โดยมีผลจากการศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันของ นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 83 และมีความต้องการในการฝึกอบรมร้อยละ 91 เพื่อส่งเสริมการพัฒนาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ นักศึกษามีความต้องการพัฒนาการจัดกิจกรรมโดยรวม ด้าน วิชาการในระดับมากที่สุดและมาก จากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษนักศึกษา ครูจำนวน 11 คน พบว่า 1) นักศึกษาครูควรได้รับการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

ทั้ง 4 ทักษะ และด้านภาษาและวัฒนธรรมสังคมของเจ้าของภาษา แนวทางในการจัดการฝึกอบรม ควรใช้วิธีการฝึกอบรมที่หลากหลาย เช่น การสอนโดยการฝึกปฏิบัติบรรยายประกอบ ppt การอภิปราย การระดมสมอง การแสดงบทบาทสมมติ และอื่นๆ การกำหนดเนื้อหาควรสอดคล้องวัตถุประสงค์ ส่วนสื่อการฝึกอบรมควรนำสื่อที่ทันสมัย เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และของจริงมาใช้ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เข้ารับการอบรม

ระยะที่ 2 ผลจากการดำเนินการร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ได้ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) เนื้อหาของหลักสูตร 5) กิจกรรมการฝึกอบรม 6) สื่อและอุปกรณ์ และ 7) การวัดและการประเมินผล แล้วดำเนินการจัดสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ และประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของร่างหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ส่วนผลของการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$; S.D.= 0.58) และมีความสอดคล้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$; S.D. = 0.58) ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 3.51 ขึ้นไป จึงถือว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีคุณภาพ สามารถนำไปพัฒนาต่อได้ ผลการประเมิน ปรากฏดังตารางที่ 1 -2

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4.29	0.64	มาก
ด้านหลักการของหลักสูตร	4.48	0.60	มาก
ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.38	0.67	มาก
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	4.48	0.60	มาก
ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม	4.24	0.62	มาก
ด้านสื่อและอุปกรณ์	4.38	0.24	มาก
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.48	0.51	มาก
รวมทุกด้าน	4.40	0.58	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ หลักการของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D. = 0.60) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D. = 0.60) เนื้อหาของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D. = 0.60) การวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D. =

0.51) สื่อและอุปกรณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.24) กิจกรรมการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.62) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.64)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่างๆของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสอดคล้อง
1.	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับหลักการของหลักสูตร	4.71	0.49	มากที่สุด
2.	หลักการของหลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.57	0.53	มากที่สุด
3.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับเนื้อหาสาระ	4.14	0.38	มาก
4.	เนื้อหาสาระกับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม	4.43	0.53	มาก
5.	การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมกับสื่อและอุปกรณ์	4.43	0.79	มาก
6.	สื่อและอุปกรณ์กับการวัดและประเมินผล	4.57	0.53	มากที่สุด
7.	การวัดและประเมินผลกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.29	0.49	มาก
8.	การวัดและประเมินผลกับเนื้อหาสาระ	4.29	0.49	มาก
9.	การวัดและการประเมินผลกับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม	4.71	0.49	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		4.40	0.58	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมมีระดับความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุดและมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับหลักการของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.49) การวัดและการประเมินผลกับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.49) หลักการของหลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.53) สื่อและอุปกรณ์กับการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.53) การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมกับสื่อและอุปกรณ์ ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.79) เนื้อหาสาระกับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.53) การวัดและประเมินผลกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.49) การวัดและประเมินผลกับเนื้อหาสาระ ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.49) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับเนื้อหาสาระ ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.38)

ระยะที่3 การนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการหาคุณภาพแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปใช้กับนักศึกษา ระดับชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน โดยการอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จัดอบรมระหว่างเดือนกันยายน 2566 ระยะเวลาในการฝึกอบรม 8 ครั้ง ครั้งละละ 3-4 ชั่วโมง รวม 26 ชั่วโมง โดยจัดอบรมระหว่างเดือน กันยายน 2566 ณ อาคารบุญถิ่น ตึกครุศาสตร์ เมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ทดสอบ พบว่า ผลการนำหลักสูตรไปใช้กับ กลุ่มเป้าหมายเป็นดังนี้ นักศึกษาครูผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 100 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80 ความพึงพอใจของ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม พบว่า นักศึกษาครู มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$; S.D. =0.54)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนกิจกรรมและคะแนนสอบหลังการอบรมเทียบกับเกณฑ์ 80

รายการ	N	คะแนนเต็ม	ผลคะแนน	\bar{X}	ร้อยละ
กิจกรรม	30	1,800	1,566	52.20	87
หลังอบรม	30	900	735	24.50	81.67

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนกิจกรรม ($\bar{X} = 52.20$) คิดเป็นร้อยละ 87 และคะแนนสอบหลังการอบรม ($\bar{X} = 24.50$) ร้อยละ 81.67 แสดงว่านักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีคะแนนหลังการฝึกอบรมเมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80 คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร				
1.	ความรู้ความเข้าใจที่นำเสนอในแต่ละหัวข้อการอบรม	4.43	0.57	มาก
2.	ประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรมในแต่ละกิจกรรม	4.43	0.63	มาก
3.	เนื้อหาสาระของหลักสูตรเหมาะสมกับการจัดกิจกรรม	4.40	0.56	มาก
ด้านวิทยากร				
4.	วิทยากรสอนตรงกับเนื้อหา	4.53	0.51	มากที่สุด
5.	วิทยากรกระตุ้นให้ผู้รับการอบรมร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	4.47	0.57	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสื่อและสถานที่ในการฝึกอบรม				
6.	สื่อและอุปกรณ์มีความเหมาะสม	4.60	0.50	มากที่สุด
7.	ระยะในการฝึกอบรมเหมาะสมเพียงพอกับการฝึกอบรม	4.60	0.50	มากที่สุด
8.	สถานที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	4.37	0.61	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล				
9.	แบบทดสอบที่ใช้ตรงตามเนื้อหาในการฝึกอบรม	4.47	0.57	มาก
10.	แบบทดสอบที่ใช้ครอบคลุมทุกกิจกรรมในการอบรม	4.50	0.51	มาก
รวมทุกด้าน		4.49	0.54	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมทุกด้าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D.= 0.54)

ระยะที่ 4 ผลการประเมินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 37 คน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$; S.D. = 0.50)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประเมินสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านบริบท	4.51	0.50	มากที่สุด
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	4.53	0.50	มากที่สุด
ด้านกระบวนการ	4.47	0.51	มาก
ด้านผลผลิต	4.56	0.51	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.52	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่าการประเมินหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดและมากโดย

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านผลผลิตอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.51) ด้านปัจจัยเบื้องต้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.50) ด้านบริบทอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D.= 0.50) และ ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D.= 0.51)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลของการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบกับหลักสูตรการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม รวมทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังได้สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่า นักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มีปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 83 ที่ต้องได้รับการพัฒนา และมีความต้องการพัฒนาตนเองร้อยละ 91 และจากการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาครูควรได้รับการพัฒนาทางด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ผลของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโดยเน้นเนื้อหาสาระกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการประกอบไปด้วย 1. Spelling Bee (สะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ) 2. Crosswords (เกมสต่อคำศัพท์) 3. Speech (สุนทรพจน์) 4. Storytelling (เล่านิทาน) 5. Picture Dictation (วาดภาพจากเรื่องที่ฟัง) และกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านภาษาและวัฒนธรรมประกอบไปด้วย 1. Culture Shock (ปรับตัวในวัฒนธรรมต่างถิ่น) 2. Greeting (การทักทาย) 3. Table manners (มารยาทบนโต๊ะอาหารของชาวตะวันตก) 4. Christmas Day (วันคริสมาส) 5. Halloween Day (วันฮาโลวีน) โดยกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) เนื้อสาระ 5) กิจกรรมการฝึกอบรม 6) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ และ 7) การวัดและประเมินผล ตามแนวคิดของ สมิตร์ คุณากร, 2533; สงัดอุทรานันท์, 2532; วิชัย วงษ์ใหญ่, 2532; อารัง บัวศรี, 2532; Oliva, 1992; Taba, 1962; Saylor and Alexander, 2974) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นิตยา เปลื้องนุช (2554) ที่ถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่า ประกอบด้วยส่วน

สำคัญได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการเรียนการสอนจะต้องมีทั้งความมุ่งหมายทั่วไปและความมุ่งหมายเฉพาะ โครงสร้างของหลักสูตรเป็นส่วนที่กล่าวถึงหลักสูตรว่าจะมีการแบ่งระบบอย่างไร เนื้อหาของหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญซึ่งจะต้องกำหนดเนื้อหาว่าจะสอนอย่างไร มากน้อยเท่าไร เรียงลำดับก่อนหลังอย่างไรจึงจะเหมาะสมและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์การเรียน กระบวนการเรียนการสอน เทคนิคในการจัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งการวัดและการประเมินผล จากนั้นผู้วิจัยได้นำโครงร่างของหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งพบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก แสดงว่า หลักสูตรฝึกอบรมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ และผลการประเมินความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบ อยู่ในระดับมากและมากที่สุดทุกองค์ประกอบ ถือว่า หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู ที่พัฒนาขึ้น ผ่านเกณฑ์และสามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู ถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการตามขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรเชิงระบบ ตามแนวคิดของนักพัฒนาหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูล จากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการบูรณาการของทฤษฎีในส่วนที่มีความคล้ายกัน แนวคิดที่สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของหลักสูตร รวมทั้งจากคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัยและข้อเสนอแนะที่สำคัญจากผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนข้อมูลพื้นฐานที่ได้ จากการสำรวจความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนการพัฒนาหลักสูตร จึงส่งผลให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน และสามารถส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดแนวทางการจัดฝึกอบรม และการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ผลของการนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนทดสอบหลังการฝึกอบรมและคะแนนปฏิบัติการสูงกว่าเกณฑ์ 80 ร้อยละ 100 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งนี้ มีผลต่อความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 7 องค์ประกอบ มีความสอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษาอังกฤษและด้านวิจัยและพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมได้ฝึก ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสำคัญ และเน้นความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ด้านการจัดกิจกรรมเสริมทักษะทั้ง 4 ด้าน และกิจกรรมด้านภาษาและวัฒนธรรมสังคม จึงทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกระตือรือร้น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตั้งใจในการฝึกปฏิบัติในกิจกรรมการฝึกอบรม ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ ความสามารถและทักษะปฏิบัติดีขึ้น ดังที่สุรศักดิ์ โค้วตระกูล (2541: 172) กล่าวถึง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ว่าเป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองได้ตั้งใจไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ปฏิบัติงาน เนื่องจากต้องการผลรางวัล แต่ทำเพื่อประสบความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้

ส่วนความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม พบว่า นักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจาก เนื้อหาของการฝึกอบรมเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตร ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม โดยผู้วิจัยได้สำรวจความต้องการก่อนแล้วจึงนำมาพัฒนาเป็นหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรม ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนา สุขประเสริฐ (2543: 36) ที่ว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการจัดการฝึกอบรม และเป็น การประมวลกิจกรรมและประสมการณ์ทั้งหลายที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4. ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ทุกด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านบริบท ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทุกข้ออยู่ในระดับมากและมากที่สุด แสดงว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาการตนเอง ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการฝึกอบรมของนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า นักศึกษาครู มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรม และให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติกับผู้เข้าร่วมอบรมด้วยกัน เพื่อให้ตนเองได้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทางด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านวิชาการและภาษาวัฒนธรรม

3. ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกข้ออยู่ในระดับมากและมากที่สุด แสดงว่าการที่นักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ เข้ารับการอบรมมีโอกาสร่วมกันวิเคราะห์แนวทางในการจัดกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เพราะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมองเห็นกระบวนการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ซึ่งนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาครูสามารถวางแผนในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและการประเมินผลอย่างมีเป้าหมาย จึงทำให้นักศึกษาครูทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทุกข้ออยู่ในระดับมากและมากที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษาครูวิชาเอกภาษาอังกฤษได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของการฝึกอบรม จึงทำให้

นักศึกษาครูมีความรู้ความเข้าใจ มีความสามารถในการปรับหรือประยุกต์ใช้กิจกรรมในสถานการณ์จริง ซึ่งมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติการสอน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการฝึกอบรมในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ที่นำหลักสูตรฝึกอบรมฯ ไปใช้ ควรมีการศึกษาและทำความเข้าใจกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้ง 2 ด้านคือ ด้านวิชาการและด้านภาษาและวัฒนธรรมแนวทางในการจัดกิจกรรม รวมทั้งการวัดและการประเมินผลตลอดจนการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการฝึกอบรม เพื่อที่จะได้นำไปใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับครูระดับประถมศึกษา

2) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา

3) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชาอื่นๆทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

อึ้ง บัตรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ลาดพร้าว.

นเรศรัษฎ์ พิสิฐพันธ์. (2557). *โลกทัศน์ของชาวเขมร. ใน เสาวภา พรศิริพงษ์, เรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้าน: กัมพูชา ในมิติทางสังคมวัฒนธรรม (หน้า 15-55)*. นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล.

นิตยา เปลื้องนุช (2554). *การบริหารหลักสูตร*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นิภา นิธยาน. (2529). *การปรับตัวและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: สารศึกษาการพิมพ์.

- ปัทมาภรณ์ ธรรมทัต, (2542). *กระบวนการให้สารนิเทศเพื่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของบุคลากรต่างชาติในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัฒนา สุขประเสริฐ. (2543). *กลยุทธ์ในการฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่, 2532(2532). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน : ภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). *เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สมิทร คุณานุกร. (2533). *หลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.
- สุรารค์ ไคว้ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวนีย์ จิตต์หมวด, (2554). *การถ่ายทอดวัฒนธรรมอิสลามของครอบครัวชาวไทยมุสลิม ในกรุงเทพมหานคร*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- Banks, J.A. and McGee, C.A. (1989). *Multicultural Education*. Allyn & Bacon, Boston.
- Brettel & Sargent, (2009). *Gender in Cross-Cultural Perspective 5th Edition*. Pearson College Div.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Maruca, P. M. (2002). Impact of parent involvement on Hispanic, limited English proficient students and their parents. Doctoral dissertation, Flagstaff: Northern Arizona University.
- Oliva: F. (1992). *Developing the Curriculum*. Boston: Brown and Company.
- Ramirez-Verdugo, D., & Belmonte, I. A. (2007). Using digital stories to improve listening comprehension with Spanish young learners of English. *Language Learning & Technology*, 11 (1), 87-101.
- Saylor, J.G., & Alexander, M.W. (1974). *Planning Curriculum for School*. 3rd ed. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Soler, E.A., & Jordà, M.P. (2007). *Intercultural Language Use and Language Learning*. Springer. DOI:10.1007/978-1-4020-5639-0
- Stufflebeam, D.L. (1971). The Relevance of the CIPP Evaluation Model for Educational Accountability. *Journal of Research and Development in Education*, 5, 19-25.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace and World.

